

Όπου ακούγεται μουσική, υπάρχει η αγάπη.
That's Entertainment.

Κόσμος και... **μη**

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Η ΒΙΑ ΚΥΡΙΕΥΣΕ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ανήμπορη η Αστυνομία, ανεξέλεγκτο το έγκλημα

ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΑΘΑ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

Ένα τρομακτικό ντοκιμαντέρ πρόβαλε προχθές Κυριακή το Κανάλι 9 στο αξιόπιστο πρόγραμμα "60 Minutes" που αφορούσε στις καθημερινές αθλιότητες, το έγκλημα και την ηθική εξαθλίωση στο Gold Coast. Τον κορυφαίο τουριστικό προορισμό εκατομμυρίων ξένων και αυστραλών τουριστών με μια Αστυνομία ανήμπορη να επιβάλει την τάξη επειδή δεν έχει τα απαιτούμενα εργαλεία, ούτε τον αριθμό αστυνομικών για ν' αντιμετωπίσει τους ένοπλους ληστές, τους μεθυσμένους και τις αιματηρές συμπλοκές.

Το ίδιο θέαμα βλέπουμε σ' όλες τις μεγαλουπόλεις μιας χώρας που υποτίθεται ότι είναι πολιτισμένη. Πόσο "πολιτισμένη", όμως, μπορεί να είναι μια χώρα που τα παιδιά της κυλιούνται στους δρόμους τύφλα στο μεθύσι, που συνουσιάζονται σαν σκυλιά οι πατέρες και μητέρες τού μέλλοντος που θ' αναστήσουν οικογένειες;

Πέστε με συντηρητικό, πέστε με ό,τι θέλετε, αυτό το θέαμα μου προξενεί αηδία, αλλά ας μην είμαστε υποκριτές, αφού κι' εμείς σαν νέοι γλεντήσαμε, ίσως μεθύσαμε, πιθανόν κάναμε και έρωτα, αλλά όχι τέτοιο χάλι, τέτοια ξετσιπωσιά, τέτοια περιφρόνηση στην ηθική.

Πάλι θα θέσω τό ερώτημα: φταίνε οι νέοι; Επιτρέψτε μου ν' απαντήσω κιόλας για να μην σκάσω: Ασφαλώς δεν φταίνε οι νέοι. Το έχουμε γράψει, γιατί δεν συμπεριφέρονται με τέτοιο αποτρόπαιο τρόπο τα δικά μου παιδιά και τα δικά σας; Γιατί τα δικά μου παιδιά και τα δικά σας δεν πήραν ένα πι-

στόλι για να ληστέψουν ένα κατάστημα ή ένα κλαμπ και να καταστρέψουν τη ζωή των θυμάτων τους που δεν θα μπορέσουν ποτέ να συνέλθουν από τον τρόμο βλέποντας το χάρο στο πιστόλι που τους σημαδεύει;

Ηρθε ποτέ η Αστυνομία να μάς φέρει τα παιδιά μας μεθυσμένα ενώ εμείς κοιμόμασταν χωρίς να ξέρουμε που βρίσκονταν; Όχι βέβαια. Μήπως, πήγαμε ποτέ διακοπές και τα παιδιά μας συνελήφθησαν με ναρκωτικά; Όχι βέβαια. Μήπως είμαστε τυχεροί που τα παιδιά μας δεν προκάλεσαν τέτοια προβλήματα, ή μήπως πρόκειται για σύμπτωση που έχουμε "καλά" παιδιά;

Όχι φίλοι μου, τίποτε δεν είναι τυχαίο, ούτε συμπτωματικό. Δεν είναι "ατυχοί" οι γονείς των παιδιών που εγκληματούν ή εξευτελίζονται με τη αισχρή συμπεριφορά τους. Μπορεί να είναι καλοί οικογενειάρχες που εργάζονται σκληρά, ίσως είναι έντιμοι καλοί πολίτες, αλλά δεν είναι καλοί γονείς. Δεν είναι "καλός" ο γιατρός που δεν σου βάζει ένεση, ή δεν σε χειρίζεται για να μην πονέσεις όταν πρόκειται να σώσει τη ζωή σου και δεν είναι "καλός" ο γονιός που δεν συμβουλεύει ή τιμωρεί το παιδί του όταν παραφέρεται.

"Το παιδί και το σκυλί όπως το μάθεις", λένε οι σοφοί Έλληνες και αν δεν δείξεις στο παιδί τον σωστό

δρόμο από τρυφερή ηλικία μην ελπίζεις ότι θα μπορείς να το ελέγξεις στην εφηβεία όταν -όπως όλοι μας τότε- πιστεύει ότι τα ξέρει όλα.

Είδα σκηνές αθλιότητας στο Gold Coast όπως έχω δει και στους δρόμους τού Σίδνεϊ και διερωτήθηκα "καλά δεν έχουν γονείς αυτοί οι νέοι"; Είδα έναν πιστολέρο σε βίντεο κλειστής συχνότητας να απειλεί τους υπαλλήλους καταστήματος και διερωτήθηκα "καλά δεν έχει γονείς αυτός ο νέος"; Δεν διερωτάται ο πατέρας πώς ζει το παιδί του χωρίς να εργάζεται και πού βρίσκει τόσα χρήματα που ξοδεύει;

Γι' αυτό νιώθω υπερήφανος για τον Έλληνα γονιό, που δίδαξε στα παιδιά του την αρετή τής εργασίας και πως τίποτε δεν αποκτάται χωρίς σκληρή δουλειά. Είμασταν "κακοί" γονείς εμείς που τα παιδιά μας βοηθούσαν στα μαγαζιά μας και γνωρίζαμε ανά πάσα στιγμή που βρίσκονταν ακόμη όταν είχαν ενηλικιωθεί; Είμασταν "κακοί" γονείς που δίδαξαμε στα παιδιά μας να σέβονται τους άλλους και προπαντός τον εαυτό τους;

Αλλά ας μην ρίχνουμε όλη την ευθύνη στους γονείς, γιατί δεν είναι δυνατόν να είναι καλοί όλοι τους. Τί κάνει το κράτος, τί κάνει η Αστυνομία, τί κάνει η δικαιοσύνη για ν' αντιμετωπιστούν αυτοί που έπεσαν μέσα από τις χαραμάδες τής κοινωνίας μας; Πολύ λίγα και πολύ αργά. Έχει αποδειχτεί ξανά και ξανά πως όταν υπάρχει κενό εξουσίας -αλά Ελλάδα- θα το καλύψουν πολύ γρήγορα τ' αποβράσματα τής κοινωνίας...

Παρέμβαση τού Γιώργου Μεσσάρη με αγάπη από την Κεφαλλονιά

Ο Γιώργος Μεσσάρης έφυγε από την Αυστραλία και ζει όμορφα στην ειδυλλιακή Κεφαλλονιά, αλλά δεν μάς εγκατέλειψε. Πώς να το κάνεις, δηλαδή, είναι πολύ δύσκολο να κόψεις τον ομφάλιο λώρο μ' αυτή τη φιλόξενη χώρα που σαν καλή μητριά μάς πρόσφερε όσα μπορούσε και πήραμε όσα μπορούσαμε. Πριν μερικές ημέρες, λοιπόν, ο Γιώργος -που κατά τους εχθρούς μας έκανε το ασυγχώρητο λάθος να μου προσφέρει εργασία όταν είχα απόλυτη ανάγκη και αυτή τη στήλη πριν 22 χρόνια στον "Κόσμο"- μού έστειλε δύο χαρακτηριστικές φωτογραφίες με τις ανάλογες λεζάντες που δημοσιεύω σήμερα:

Ο δαιμόνιος Γιώργος Παπανδρέου...

Δεν πρόλαβε να παραδώσει την πρωτοπουργία και ο Γιώργος Παπανδρέου φρόντισε να τακτοποιηθεί επαγγελματικά! Από

τη διαχείριση της τύχης του ελληνικού λαού στη διαχείριση καταστήματος ζωοτροφών! Συναφή επαγγέλματα αν λάβουμε υπ' όψη το γεγονός ότι ο Γιωργάκης θεωρούσε τον ελληνικό λαό αγέλη προβάτων! (Σημείωση συντάκτη: Η φωτογραφία πάρθηκε στην Αιγείρα της Πελοποννήσου).

Τι μας λείπει σήμερα

Στους χαλεπούς τούτους καιρούς ο λαός στενάζει. Και όπου υπάρχει δυσκολία και άδεια κοιλία "οργιάζει" η δημιουργία, ιδιαίτερα μάλιστα αυτή που εκφράζεται στους άψυχους τοίχους των πόλεων που τόσο ζωντανά μας μεταδίδουν τα μηνύματα των πεινασμένων! Παράδειγμα το σύνθημα "Δεν λείπουν ώρες για να ψωνίσεις. Λείπουν τα λεφτά και οι ώρες για να ζήσεις!" (Η φωτογραφία από κεντρικό δρόμο του Αιγίου).

Βιβλιοπαρουσίαση

Μέσα σε μια ζεστή ατμόσφαιρα στο "Σπίτι των Ηλείων" έγινε προχθές Κυριακή η παρου-

σίαση τού βιβλίου "Ένας εαυτός - ένας κόσμος" τού συμπαθέστατου συμπάροικου Γρηγόρη Χρονόπουλου. Η συντονίστρια τής εκδήλωσης, κα Βάσω Μόραλη, μίλησε με πολλή αγάπη για το οδοιπορικό τού Γρηγόρη σε μια ζωή πλούσια σε εμπειρίες και ο ακαδημαϊκός Δρ Γιώργος Καναράκης έκανε μια εμπειριστωμένη ανάλυση των διηγημάτων στο βιβλίο. Η συγκίνηση κορυφώθηκε με την ευχαριστήριο ομιλία τού Γρηγόρη που δυσκολευόταν να συγκρατήσει τα δάκρυά του αναφερόμενος σ' αυτούς που συνέβαλαν στην έκδοση τού βιβλίου και ιδιαίτερα την οικογένειά του.

Εμείς θα ευχαριστήσουμε τον Γρηγόρη για την μεγάλη προσφορά του στην ομογένεια με τα γραπτά του και όχι μόνο, με την ευχή να συνεχίσει αυτό που γνωρίζει πολύ καλά, ν' αγγίζει τις καρδιές μας.

Καλό!

Πάει ο Γιωργάκης ν' αγοράσει γυαλιά και λείπει στη πωλήτρια:

- Θέλω ένα ζευγάρι γυαλιά.
- Του ηλίου; ρωτάει εκείνη.
- Όχι δικά μου.

Ακόμη ένα:

Ο Ανδρέας Παπανδρέου λίγο πριν πεθάνει καλεί το γιο του Γιώργο στο κρεβάτι του πόνου και του λέει:

"Αγόρι μου, θέλω να μου υποσχεθείς πως μια μέρα θα κυβερνήσεις αυτή τη χώρα."
"Μα πατέρα, νόμιζα ότι μετά από όλα αυτά που πέρασες, τη μισείς αυτή τη χώρα."
Και ο Ανδρέας βγάζοντας την τελευταία του πνοή απαντάει:
"Ναι, επειδή τη μισώ!"